

PATRICK VAN CAECKENBERGH Le Monde à l'Envers

Zeno X Gallery stelt met trots *Le Monde à l'Envers* voor, de elfde solotoonstelling van Patrick Van Caeckenbergh sinds hij de galerij vervoegde in 1987.

Patrick Van Caeckenbergh schematiseert, catalogeert en brengt de wereld op een geheel eigen manier in kaart. Hij legt bijzondere parallellen bloot tussen wetenschappelijke theorieën, folkloristische verhalen en mythologieën. Hij formuleert alternatieve denkstructuren die vaak een zeer hedendaagse en kritische inslag hebben.

Le Monde à l'Envers brengt verschillende installatieve werken en maquettes samen die het belang van zorgzaamheid benadrukken, op persoonlijk vlak en op wereldniveau. De figuur van de sjamaan speelt in veel van de werken een hoofdrol. De sjamaan is voor Patrick Van Caeckenbergh een tussenpersoon of drempelfiguur met wie hij zichzelf identificeert; net als de kunstenaar bevindt de sjamaan zich op de grens tussen twee werelden die hij met elkaar in contact tracht te brengen. Net als Van Caeckenbergh brengt de sjamaan het grootste deel van zijn tijd door met het observeren van de werkelijkheid, vooraleer hij een oplossing of genezing kan aanbrengen. Door zijn bijzondere positie binnen de maatschappij kan hij functioneren als een bemiddelaar of overbrenger van informatie. *Het anatomisch theater (De waterval)* demonstreert het wankele evenwicht dat de sjamaan moet opzoeken.

Het omgekeerde anatomische masker visualiseert het feit dat de sjamaan zowel met de onder- als bovenwereld in contact staat. Het masker kan opengeplooid worden tot aan de baarmoeder, naar analogie met de reis die de sjamaan steevast moet ondernemen naar de moederschoot om zijn ritueel te kunnen voltrekken. Het masker toont het menselijke lichaam als was het een theater en belicht op die manier ook de verhoogde zintuiglijkheid van de sjamaan.

De kunstenaar beschouwt zichzelf als een 'kosmogonoloog': hij bestudeert verhalen over het ontstaan van het heelal. Motieven als het ei, de slang en de waterdruppel maken regelmatig hun opwachting in het oeuvre van Van Caeckenbergh. Zo is het ei een universeel symbool voor het begin van de wereld, terwijl de slang - door zijn mogelijkheid tot vervellen - vaak geassocieerd wordt met het eeuwige leven. In de collage *Niets is wat het lijkt* zien we zowel het kosmogonische ei, de waterdruppel als de volvox. Deze alg is historisch gezien het eerste schepsel op aarde dat kon sterven.

Maquette voor een monument voor het antropoceen brengt enkele elementen samen die eigen zijn aan de mens zoals het spraakvermogen en het DNA in de vorm van een dubbele helix. Het monument zelf biedt een overzicht van de wereldrivers om de grote aanwezigheid van water in het menselijke lichaam te veraanschouwelijken. Maquettes en modellen zijn een constante in het werk van Patrick Van Caeckenbergh. Soms zijn het kleinere versies van grotere sculpturen, nieuwe vormen om eenzelfde fenomeen te verhalen of 'schaalmodellen op ware grootte'.

God dobbelt niet behandelt het onzekerheidsprincipe van Werner Heisenberg. De Duitse grondlegger van de kwantummechanica kwam tot de conclusie dat deeltjes niet bewegen volgens vaste wetten maar dat net toeval en willekeur een grote rol spelen in het universum. Patrick Van Caeckenbergh trekt met deze sculptuur een parallel naar het arbitraire karakter van het menselijke lot en leven.

Sinds 2017 heeft Patrick Van Caeckenbergh een solopresentatie in het Museum voor Schone Kunsten te Gent, waarbij zijn werk met de collectie in dialoog gaat. Daarenboven heeft hij zijn gehele studio ofwel 'sigarenkistje' aan het museum geschonken, waar het een permanente plek heeft gekregen.

Patrick Van Caeckenbergh had solotoonstellingen in het Bonnefantenmuseum in Maastricht, Musée des Beaux-Arts in Nîmes, FRAC PACA in Marseille, Museum M in Leuven, La Maison Rouge in Parijs, Kunstverein Bonn, De Vleeshal in Middelburg, FRAC Champagne-Ardenne in Reims, Musée Gassendi in Digne-les-Bains, Paleis voor Schone Kunsten in Brussel en vele andere. Zijn werk werd eveneens opgenomen in groepstentoonstellingen als de Biënnale van Venetië in 1993 en 2013, de Taipei Biënnale in 2014 en in Tate in Londen, Centre Pompidou in Parijs, ICA in Londen, de Appel in Amsterdam, Culturgest in Lissabon, Stedelijk Museum in Amsterdam en vele andere.

PATRICK VAN CAECKENBERGH Le Monde à l'Envers

Zeno X Gallery is proud to present *Le Monde à l'Envers*, Patrick Van Caeckenbergh's eleventh solo exhibition since he joined the gallery in 1987.

Patrick Van Caeckenbergh schematizes, catalogues and maps out the world in his own unique way. He reveals particular parallels between scientific theories, folk tales and mythologies. He formulates alternative thought structures that are often very topical and critical.

Le Monde à l'Envers brings together various installation works and models that emphasize the importance of caring, on both a personal and global level. The figure of the shaman plays a leading role in many of the works. For Patrick Van Caeckenbergh, the shaman is an intermediary or threshold figure with whom he identifies; like the artist, the shaman finds himself on the border between two worlds that he tries to bring into contact with each other. Like Van Caeckenbergh, the shaman spends most of his time observing reality before he can introduce a solution or cure. Because of his particular position within society, he can function as an intermediary or transmitter of information. *Het anatomisch theater (De waterval)* (*The Anatomical Theatre (The waterfall)*) demonstrates the delicate balance the shaman has to seek out.

The inverted anatomical mask visualizes the fact that the shaman is in contact with both the upper and lower world. The mask can be unfolded down to the womb, by analogy with the journey the shaman must systematically make to the womb to be able to perform his ritual. The mask shows the human body as if it were a theatre and in this way illuminates the shaman's heightened sensuality.

The artist considers himself a 'cosmogonologist': he studies stories about the creation of the universe. Motifs such as the egg, the snake and the drop of water regularly appear in Van Caeckenbergh's oeuvre. The egg, for example, is a universal symbol for the origin of the world, while the snake - because of its ability to shed its skin - is often associated with eternal life. In the collage *Niets is wat het lijkt* (*Nothing is what it seems*) we see both the cosmogonic egg, the drop of water and the volvox. The latter is historically the first creature on Earth that could die.

Maquette voor een monument voor het antropoceen (Model for a monument to the anthropocene) brings together some elements specific to humankind, such as speech and DNA in the form of a double helix. The monument itself provides an overview of the world's rivers to represent the abundant presence of water in the human body. Maquettes and models are a constant in the work of Patrick Van Caeckenbergh. Sometimes they are smaller versions of larger sculptures, new forms by which to relate the same phenomenon or 'life-size scale models'.

God dobbelt niet (God doesn't gamble) tackles Werner Heisenberg's uncertainty principle. The German founder of quantum mechanics reached the conclusion that particles do not move according to fixed laws but that coincidence and randomness play a major role. With this sculpture Patrick Van Caeckenbergh draws a parallel to the arbitrary character of human fate and life.

Since 2017 Patrick Van Caeckenbergh has had a solo presentation at the Museum of Fine Arts Ghent, where his work is engaged in a dialogue with the collection. In addition, he has donated his entire studio or 'cigar box' to the museum, where it has been given a permanent place.

Patrick Van Caeckenbergh has had solo exhibitions at the Bonnefantenmuseum in Maastricht, Musée des Beaux-Arts in Nîmes, FRAC PACA in Marseille, Museum M in Leuven, La Maison Rouge in Paris, Kunstverein Bonn, De Vleeshal in Middelburg, FRAC Champagne-Ardenne in Reims, Musée Gassendi in Digne-les-Bains, Network in Aalst, Centre for Fine Arts in Brussels, and many others. His work has also been included in group shows, such as the Venice Biennale in 1993 and 2013, the Taipei Biennial in 2014, and in the Tate in London, Centre Pompidou in Paris, ICA in London, de Appel Arts Centre in Amsterdam, Culturgest in Lisbon, Stedelijk Museum in Amsterdam and many more.